

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

του σχεδίου νόμου «μεταφορά τεχνολογίας, ερευνητικές και τεχνολογική καινοτομία».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό ο κοινωνικής και κινεμάτης ανάπτυξης μιας χώρας η δυνατότητα γνώσης και αξιοποίησης των τεχνολογικών πληροφοσιών και επινοήσεων που κυριαρχούν στο διεθνές χώρο. Κυρίως μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο η ανάπτυξη της οικονομίας, η ανάπτυξη των εθνικών οικονομιών στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, το διεθνές εμπόριο και η έντονη ερευνητική δραστηριότητα συντέλεσαν στην αύξηση της ανταλλαγής και διακίνησης τεχνολογίας μεταξύ των κρατών. Στη σημασιώδη εποχή, το επίπεδο της οικονομικής ανάπτυξης μιας χώρας είναι συνάρτηση της τεχνολογίας που διαθέτει και το μέλλον της εξαρτάται, σε μεγάλο βαθμό, από τις επενδύσεις που έχει πραγματοποιήσει σε τεχνολογικές γνώσεις. Η χωρίς προηγούμενο «τεχνολογική επανάσταση» των τελευταίων δεκαετιών δημιουργεί νέους τρόπους παραγωγής, νέους κλάδους, εξελικτικούς παραδοσιακούς και απαιτεί ανεπιθύμητα την προστασία των κοινών σχέσεων στα νέα δεδομένα. Δεν είναι πλέον η τεχνολογία που ακολουθεί τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος που αγωνίζεται να προσαρμοσθεί στις απαιτήσεις του νέου τρόπου ζωής που επιβάλλει η τεχνολογία.

Σ' αυτό το πλαίσιο, η μεταφορά τεχνολογίας εξυπηρετεί την ανταλλαγή της γνώσης και την κάλυψη του τεχνολογικού κενού μεταξύ των κρατών και, αποκλειστικά στις σχέσεις ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων στην παγκόσμια αγορά. Σε εθνικό επίπεδο η προσφορά τεχνολογίας προέρχεται, είτε από τον παραγωγικό τομέα και ειδικότερα από τον κλάδο υψηλού εξοπλισμού, είτε από τις ερευνητικές δραστηριότητες, είτε από τις ξένες επενδύσεις και τις εισαγωγές προϊόντων. Η σωστή τεχνολογική ανάπτυξη μιας χώρας αποτελεί την παράλληλη και ισοδύναμη λειτουργία των μηχανισμών ανάπτυξης της εθνογενούς τεχνολογίας από τη μια μεριά και την δυνατότητα απορρόφησης ξένων τεχνολογιών από την άλλη. Η ισορροπημένη αυτή τεχνολογική ανάπτυξη μειώνει τους κινδύνους που ενέχει η μεταφορά τεχνολογίας εντάσσοντας την στο ευρύτερο ανάπτυξη από πρόγραμμα κάθε χώρας και αποτρέποντας την εξάρτηση από εξωγενείς επιστημονικές και τεχνολογικές βάσεις.

Συνέπεια της διεθνούς τεχνολογικής ανάπτυξης και της συναχόμενης, με αυξανόμενο ρυθμό, επιρροής των τεχνολογικών γνώσεων στην κοινωνικοοικονομική ευημερία μιας χώρας αποτελεί και η εκδήλωση όλο και μεγαλύτερου ενδιαφέροντος από την πολιτεία για το νομικό πλαίσιο που περιβάλλει το θεσμό της μεταφοράς τεχνολογίας. Σκοπός του ενδιαφέροντος αυτού είναι η δημιουργία του κατάλληλου δικαίου που να εξυπηρετεί τις ιδιαιτερότητες του κοινω-οικονομικού συστήματος της χώρας και να εξασφαλίζει έναν υγιή τρόπο λειτουργίας των μηχανισμών μεταφοράς τεχνολογίας.

Δύο από τους σημαντικότερους μηχανισμούς μεταφοράς τεχνολογίας αποτελούν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και οι συμβάσεις παροχής τεχνολογίας ή και τεχνικής βοήθειας. Τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας συμβάλλουν στην προστασία και ανάπτυξη της εγχώριας τεχνολογικής παραγωγής, δημιουργούν μια λογική δυνατότητα επιστροφής για τις επενδυτικές δαπάνες στην έρευνα και στην παραγωγή με τα δικαιώματα που παρέχουν και το σπουδαιότερο, ενθαρρύνουν τη γνώση και με συνέπεια το ενδιαφερόμενο κοινό για τη νέα τεχνολογία. Η τελευταία κυρίως λειτουργία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας έχει γίνει πλέον συνείδηση στις Ευρωπαϊκές Χώρες, στη Β. Αμερική και στην Ιαπωνία οι οποίες χρηματιστούν σημαντικά προγράμματα υποστήριξης για την ανάπτυξη και διάχυση των πληροφοσιών που περιέχουν τα έγγραφα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

Αρκεί ν' αναφερθεί ότι πρόσφατες μελέτες έδειξαν ότι το 70 με 90% του συνόλου των δημοσιευμένων τεχνικών πληροφοριών στον κόσμο βρίσκεται στα διπλώματα ευρεσιτεχνίας

και δεν αναπαράγεται με καμία άλλη μορφή, για να γίνει δυνατή αποκρυπτογράφηση της σημασίας των πληροφοσιών αυτών στις επιχειρήσεις και στα ερευνητικά κέντρα. Εξάλλου οι συμβάσεις παροχής τεχνολογίας που είναι ο πλέον κλασικός τρόπος μεταφοράς τεχνολογίας, υπορούν να συμβάλλουν στην προώθηση της εγχώριας οικονομίας εφόσον δεν προεβούν περιοριστικούς όρους για τον δότη της τεχνολογίας και η έγκριση πληροφόρητη του για τις υπάρχουσες τεχνολογίες του ασφνει περιβάσει επιλογής.

Με βάση την κοινωνικοοικονομική αυτή διάσταση των τεχνολογικών γνώσεων, εμφανίζεται σήμερα επιτακτική η ανάγκη εκσυγχρονισμού του ελληνικού δικαίου το οποίο είτε χρονολογείται από το 1920 (ν. 2527/1920 για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας), είτε περιέχει ελληνικές ρυθμίσεις (για τη μεταφορά τεχνολογίας), είτε είναι αναρτοκό (για την τεχνολογική καινοτομία). Ειδικότερα ο θεσμός των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας εισήχθη για πρώτη φορά στη Χώρα μας με το νόμο 2527 της 24.9.18.10.1920 (από διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας». Ο νομοθέτης του 1920 έλαβε υπόψη του τις αλλοδαπές νομοθεσίες της εποχής του και κυρίως το γαλλικό νόμο της 8ης Ιουλίου 1844 (δεν ίσχυε στη Γαλλία από 1ης Ιανουαρίου 1968). Ο νόμος του 1920 προέβλεπε δηλωτικό και χωρίς προέλεγχο σύστημα για τη χορήγηση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας με αναγκώρητη 15μετούς προστασίας στο δικαιοσύνη του διπλώματος. Το σύστημα αυτό εξυπηρετεί κυρίως την προστασία, με απλή και γρήγορη διαδικασία, των αλλοδαπών ερευνητών που εισάγονται στην Ελλάδα. Ο νόμος 2527/1920 παραμένει έγκυρα αναλλοίωτος μέχρι σήμερα, με δύο εξαιρέσεις: Την ειδική νομοθεσία για τις ερευνητικές που ενδιαφέρουν την εθνική άμυνα της χώρας (νόμος 4325/1963 που ίσχυε παράλληλα) και το νόμο 1023/1980 (απριλίου προποποίησης και συμπλήρωσης του νόμου 2527/1920) ο οποίος αναρμόνησε το ελληνικό δίκαιο με την αναθεώρηση της Στοκχόλμης της διεθνούς σύμβασης των Παρισίων (απριλίου προστασίας της διεκμηχανικής ιδιοκτησίας». Η σύμβαση των Παρισίων υπογράφηκε στις 29 Μαρτίου του 1883 και αναθεωρήθηκε πολλές φορές. Η χώρα μας επικύρωσε τη σύμβαση, με το νόμο 3092/1924, το π.δ. 1/8.9.1924 του νόμου 2305/1953, το ε.δ. 24—4/15.6.1953 και την τελευταία αναθεώρηση της Στοκχόλμης με το νόμο 213/1975).

Η προσπάθεια για τον εκσυγχρονισμό του ελληνικού συστήματος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας έχει ήδη αρχίσει με την επικύρωση από τη χώρα μας της σύμβασης για τη χορήγηση των ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας της 8ης Οκτωβρίου 1973 ή σύμβασης του Μονάχου (αυτονομικός νόμος 1667/1986 της 30.6.1986). Μ' αυτό το σχέδιο νόμο συνεχίζεται η προσπάθεια εκσυγχρονισμού και επιδιώκεται η αναθεώρηση της νομοθεσίας των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, η αναρμόνησή της με τη σύμβαση του Μονάχου και η δημιουργία της κατάλληλης υποδομής για διάχυση των τεχνολογικών πληροφοριών. Για τη συνταγή του σχεδίου νόμου μελετήθηκαν επίσης και οι διατάξεις της σύμβασης για το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή σύμβασης του Λουξεμβούργου του 1975, η οποία δεν έχει τεθεί ακόμα σε ισχύ. Μ' αυτό το σχέδιο νόμο αντικαθίσταται ο ν. 2527/1920 όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1023/1980 και ρυθμίζεται από την αρχή το δικαίο των ευρεσιτεχνιών, εκτός από ορισμένα ειδικά θέματα για τις ερευνητικές που ενδιαφέρουν την εθνική άμυνα, η φύση των οποίων παραμένει στο νόμο 4325/1963 ο οποίος και αρχή δε δίδεται από το σχέδιο νόμου. Στον τομέα των συμβάσεων παροχής τεχνολογίας και γενικότερα των συμβάσεων μεταφοράς τεχνολογίας, το άρθρο 22 του ν. 1360/1983 για την «προώθηση των επενδύσεων, οργάνωση των Υπερστηνών Κρατικών Προμηθειών και άλλες διατάξεις», που προποποιεί τον αναπτυξιακό νόμο 1262/1982 ρυθμίζει θέματα καταβολής στην αλλοδαπή δικαιοσύνη για τη χρησιμοποίηση στην Ελλάδα τεχνολογίας χωρίς να προβλέπει καταγραφή των συμβάσεων μεταφοράς τεχνολογίας. Μ' αυτό το σχέδιο νόμο προέβλεπεται καταχώρηση όλων των συμβά-

παράλλεται από τη ΔΕΠ—ΕΚΥ, ή τη ΔΕΠ Α.Ε. ή και το Ελληνικό Δημόσιο.

Με το άρθρο 8 απαλλοτριάζονται γενικά από κάθε είδους ενοικιοσύνη ή διαμολογική επίδραση κάθε σύμβαση ή πράξη που γίνεται με το νόμο αυτό.

Με το άρθρο 9 παρέχεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας να εισηγούνται με αποφάσεις τους θέματα σχετικά με την εφαρμογή αυτού του νόμου, όπως τη διαδικασία αξιολόγησης του πριμάρτου, άνοιγμα λογαριασμού υπέρ των δικαιούχων, τις εσωτερικές σχέσεις των εταιρειών που αποτελούν τον ανάδοχο καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του νόμου αυτού.

Με το άρθρο 10 ορίζεται ότι από την ισχύ του νόμου αυτού εδάφη πλέον Εργασία Πετρελαίου εκτελείται στις ερευνητικές περιοχές και τα δεύτερα τμήματα των περιοχών εκμετάλλευσης ΠΡΙΝΟΥ και ΝΟΤΙΑ ΚΑΒΑΛΑΣ της σύμβασης μέχρις ότου το επιτρέψει η προδεδειγμένη από τη διαταγή αυτή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Με απόφαση των ίδιων Υπουργών μπορεί να παρατείνονται προθεσμίες του νόμου 98/75 σχετικά με τη διάρκεια των ερευνητικών περιόδων και των περιόδων εκμετάλλευσης.

Αθήνα, 5 Μαρτίου 1987

Ο Υπουργός

Εθνικής Οικονομίας Οικονομικών
ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ
Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΩΝΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Διακρατική συμμετοχή δημοσίων ορέων στα δημοτικά επιχειρήσεις του ν. 98/1975 και εξουσιοδότηση.

Άρθρο 1.

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων που περιέχονται στο ΣΥΜΒΑΣΗ, ΑΝΑΔΟΧΟΣ, ΕΠΒΑ, ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ, ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΣ και ΕΤΑΙΡΕΙΑ έχουν το ακόλουθο εννοιολογικό περιεχόμενο:

α. ΣΥΜΒΑΣΗ: Η από 14 Ιανυαρίου 1975 σύμβαση αφορά έρευνας και εκμετάλλεως υδρογονανθράκων στα θαλάσσια πεδία της Θρακικής Πελάγους που κηρώθηκε με το ν. 68/76 όπως έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί με την από 27 Σεπτεμβρίου 1976 σύμβαση που κηρώθηκε με το ν. 539/1977.

β. ΑΝΑΔΟΧΟΣ: Οι εταιρείες που αποτελούν τον Αντισυμβαλλόμενο του Ελληνικού Δημοσίου στη Σύμβαση και έχουν τα δικαιώματα που προδίδονται.

γ. ΕΠΒΑ: Η εταιρεία με την επωνυμία ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ Ε.Π.Ε. που εδρεύει στην Αθήνα και έχει συσταθεί με την υπ' αριθ. 7525/1976 πράξη της Συγκλήτουγράφου Αθηνών Θεοπέμπτου Νουμάου, που καταχωρήστηκε νόμιμα στα βιβλία Εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών την 14.12.1986 με αριθμό Πρωτ. 19949 και Εξ. 2958 περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 2967/14.12.1976 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (Δελτίου Α.Ε. και Ε.Π.Ε.) σήμερα δε συμμετέχουν σε αυτήν οι εταιρείες DENISON MINES LIMITED WHITE SHIELD GREECE OIL CORPORATION, BINTERΣΧΑΛΑ ΦΛΑΔΣ Α.Ε. ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ, HELLENIC OIL COMPANY INC. και ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ Α.Ε. Το καταστατικό της εταιρείας αυτής τροποποιήθηκε τελευταία με την υπ' αριθ. 8007/4.7.1986 πράξη του Συγκλήτουγράφου Πρωτοδικείου Αθηνών την 11.8.1986 με αριθμούς Γεν. 14821 και Εξ. 2903 και δημοσιεύθηκε σε περίληψη στο υπ' αριθ. και Εξ. 2903 και δημοσιεύθηκε σε περίληψη στο υπ' αριθ. 8793/1986 Φ.Ε.Κ (Δελτίου Α.Ε. και Ε.Π.Ε.).

δ. ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ: Όλες οι εργασίες έρευνας και εκμετάλλευσης, παραγωγής, επεξεργασίας, εκτός της διύλισης, μεταφοράς, εξάγωγής και πώλησης υδρογονανθράκων και γενικώς κάθε άλλη βιομηχανική σχετιζόμενη με τις παραπάνω και εκτελούμενη μέσα στα πλαίσια της Σύμβασης.

ε. ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΣ: Το προβλεπόμενο στο άρθρο 1.7 της Σύμβασης πρόσωπο, ήτοι η ΕΠΒΑ.

στ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ: Οι μετέχουσες στον Ανάδοχο και στην ΕΠΒΑ πλην της ΔΕΠ—Α.Ε.

2. Η επιχείρηση εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων του Θρακικού Πελάγους έχει, κατά το άρθρο 100 παρ. 3 του Συντάγματος, ζωική σημασία για τη λειτουργία των πηγών του εθνικού πλούτου και για την εθνική κυράλεια.

Η «Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου Α.Ε.» (ΔΕΠ Α.Ε.) ή και η θυγατρική της «Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου—Εκμετάλλευση Υδρογονανθράκων Α.Ε.» (ΔΕΠ—ΕΚΥ) συσταμένων κατά τις διατάξεις του άρθρου 104 παρ. 3 απ. του Συντάγματος και του νόμου αυτού στις επιχειρήσεις του ΑΝΑΔΟΧΟΥ και του ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΥ και και αποκλειστικά τον έλεγχο των δραστηριοτήτων τους ασκούν στη ΣΥΜΒΑΣΗ και στην ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ.

Η ΔΕΠ Α.Ε. ή και η ΔΕΠ ΕΚΥ, εξουσιοδοτούν ποσοστά συμμετοχής των μη ελεγχόμενων από αυτές εταιρειών, κατά τις διατάξεις αυτού του νόμου, ήτοι:

- α) Των Εταιρειών που μετέχουν στον ΑΝΑΔΟΧΟ της ΣΥΜΒΑΣΗΣ που κηρώθηκε με το ν. 98/1975 και
- β) Της ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΥ του ΑΝΑΔΟΧΟΥ.

Άρθρο 2.

1. Οι μη ελεγχόμενες από το Ελληνικό Δημόσιο Εταιρείες που συμμετέχουν στον ΑΝΑΔΟΧΟ και στην ΕΠΒΑ, με έγγραφη πρόσκληση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ή της ΔΕΠ—Α.Ε. ή της ΔΕΠ—ΕΚΥ, καλούνται για διαπραγματεύσεις στην Ελλάδα με σκοπό τη σύναξη συμβάσεων, μετά από αδειούχο διαπραγματευτή του πριμάρτου ή και κάθε άλλου όρου, ώστε η συμμετοχή της ΔΕΠ—ΕΚΥ στον ΑΝΑΔΟΧΟ της ΣΥΜΒΑΣΗΣ και στην ΕΠΒΑ να εξασφαλιστεί ότι κάθε δραστηριότητα υπαγόμενη στην έννοια της ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ θα κερδοσκοπείται ειρωδικά με τη σύμφωνη γνώμη και φέρο και της ΔΕΠ—ΕΚΥ ή οποία θα είναι και η διαχειριστής της ΕΠΒΑ. Η σύμβαση μπορεί να προβλέπει συνδιαχειριστή και άλλα ουσιαστικά ή νομικά πρόσωπα.

2. Για την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων και την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων παύεται προθεσμία δύο (2) μηνών από την επίδοση της σχετικής πρόσκλησης, που μπορεί να παραταθεί με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, μετά από γραπτή αίτηση μιας ή περισσότερων εταιρειών ή της ΔΕΠ—ΕΚΥ. Η επίδοση μπορεί να γίνει με συστημένη επιστολή ή τηλεπιστικό μήνυμα και απευθύνεται στον κατά το άρθρο 35 του ν. 98/1975 Αντιπρόεδρο ή σε αντίκλητο κλητικό Αθήνας τον οποίον γνωστοποιούν έγγραφως με δικαστική επιμελητή, στη ΔΕΠ—ΕΚΥ μία ή περισσότερες Εταιρείες.

Άρθρο 3.

1. Η ΔΕΠ—Α.Ε. ή και η ΔΕΠ—ΕΚΥ, μπορεί να συμφωνήσουν όρους που εξασφαλίζουν τη συμμετοχή της ΔΕΠ—ΕΚΥ, κατά το οριζόμενο στο άρθρο 2 παρ. 1, ή και όρους εξάγρας, και με κάθε μία από τις Εταιρείες αποτελούσας.

2. Σε περίπτωση που οι Εταιρείες, ή μία ή περισσότερες από αυτές, δεν απαντήσουν τις διαπραγματεύσεις ή η πρόθεσμία του άρθρου 2 παρέλθει άπρακτη, το Ελληνικό Δημόσιο μέσω της ΔΕΠ Α.Ε. ή και της ΔΕΠ—ΕΚΥ, εξουσιοδοτεί από την Εταιρεία ή τις Εταιρείες, με τις οποίες δεν επήλθε συμφωνία, το ακόλουθο ποσοστό:

των υπαρχόντων τεχνολογίας, συγκεντρωσών, καὶ μελέτῃ των πληροφοριῶν, χωρὶς νὰ παραβιάζεται τὸ εἰσιτηγὰν, καὶ ἀπὸρρη- τοῦ τους.

Πασιτικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ σχεδίου νόμου εἶναι:

α) Ἡ ἴδρυσις Ὄργανισμοῦ Βιομηχανικῆς Ἐκπαίδεως (ΟΒΙ) με σκοπὸν τὴ συμβολὴν εἰς τὴν τεχνολογικὴν ἀναπτύξιν τῆς χώρας καὶ ἰδίως τὴ χορήγησιν διπλωμάτων εφευρετικῆς, πιστοποιητικῶν χρησιμότητος, διπλωμάτων προποίτησης, γνωμοδοτήσεων γιὰ τὰς μὴ συμβατικὰς ἀδείας ἐκμετάλλευσθαι καὶ τὴν παροχὴν πληροφοριῶν σχετικῶν με τὰς δραστηριότητάς του. Ὁ ΟΒΙ, γιὰ νὰ εἶναι εὐλόγητο ὄργανον, ἔχει μισὴν νομικὴν προσωπικὴν ἰδιωτικὸν δικαίον ἀλλὰ ἐποικονομεῖται ἀπὸ τὸ Ἰπουργεῖον Βιομηχανίας, Ἐνέργειας καὶ Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ). Ὁ ΟΒΙ, ὡς πρὸς τὰς ἀρμοδιότητάς του ἔχει κατὰ παραχώρησιν ἀπὸ τοῦ ΥΒΕΤ, θεωρεῖται ὅτι ἀσκήσκει διοίκησιν (δημιῶσις ἐξουσίας (IMPERIUM) καὶ ἐκδίδει διοικητικὰς ἐπιτάξεις κ.τ.λ. Για ὅλα τὰ ἄλλα θέματα ἐργασίας καὶ λειτουργίας, ὁ Ὄργανισμὸς διέπεται ἀπὸ τοὺς κανόνες τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου (μικτὸ ἢ διῶδες νομικὸ πρόσωπον).

β) Ἡ ἐναρμόνισις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δικαίου των εφευρετικῶν με τὴν σύστασιν τοῦ Μονάχου καὶ τὰς σύγχροναις ἀντιλήψεις περὶ εφευρέσεων. Ἐστὶν ἡ ἔννοια τοῦ ἀνεύρου χαρακτήρου τῆς εφεύρεσης ἀποκλείεται ἀπὸ τὸ ἀλλήλικόν στο διεθνὲς ἐπίπεδο γιὰ νὰ μὴ εἶναι πλέον δυνατὴ ἡ χορήγησις μονοπωλίων ἐστὶν Ἑλλάδα γιὰ ἐπινοήματα ἤδη γνωστὰ ἐστὶν ἀλλοδαπῇ.

γ) Ἡ ἀντικατάστασις τῆς ἀρχῆς «τοῦ πρώτου δηλοῦντος» με τὴν ἀρχὴν τοῦ εφευρέτου, ὡς δικαιούχου τῆς εφευρετικῆς.

δ) Ἡ αὐξησις τοῦ χρόνου προστασίας τῆς εφευρετικῆς ἀπὸ 15 εἰς 20 ἔτη κατὰ τὰ διεθνή πρότυπα.

ε) Ἡ εἰσαγωγὴ περιορισμένου ἐλέγχου γιὰ τὴν χορήγησιν τοῦ διπλώματος με σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀξίας του καὶ τὴ σύνταξιν ἐκθέσεως ἀπὸ τὸν ΟΒΙ γιὰ τὸ περιεχόμενον καὶ τὸ μέγεθος τῶν εφευρετικῶν θέματα που πραγματοποιεῖται με τὸ ἐπινοήμα. Ἡ ἐκθεσις αὕτη, που ἀποκαλεῖται ἐκθεσις ἐρευνας, συνοδεύει τὸν τίτλον τοῦ διπλώματος εφευρετικῆς καὶ εφόσον εἶναι θετικὴ τοῦ προδίδει σημαντικὴν ἐμπειρικὴν ἀξίαν.

στ) Ἡ διατήρησις τοῦ θεμελίου των υποχρεωτικῶν ἀδείων ἐκμετάλλευσθαι με νέα ονομασία δηλαδὴ «μὴ συμβατικὰς ἀδείας ἐκμετάλλευσθαι». Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεμελίου των γνωμοδοτήσεων ἀπὸ τὸν ΟΒΙ γιὰ τὴν χορήγησιν των μὴ συμβατικῶν ἀδείων ἐκμετάλλευσθαι.

ζ) Ἡ εἰσαγωγὴ των πιστοποιητικῶν χρησιμότητος με ἐπιτάχρονον διάρκειαν προστασίας καὶ μικρὸν κόστος γιὰ τὴν προστασίαν των ἀποκαλούμενων «μικρῶν εφευρέσεων».

η) Ἡ εἰσαγωγὴ των βεβαιώσεων τεχνικῶν νεωτερισμῶν ὡς ἐξέλιξις των ἐργαζομένων ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησιν γιὰ τὴν δημοσιολογικὴν συνεισφορά τους εἰς αὐτήν.

θ) Ἡ ἐξάφισις ἢ καὶ ἀποχρηστικὴ ἀπὸ τὴν Πολιτείαν των εφευρέτων καὶ ἀποσπῆσθαι ἄλλου συμβάλλει εἰς τὴν ἀναπτύξιν καὶ διάδοσιν των τεχνολογικῶν γνώσεων.

ι) Ἡ καταχώρησις των συμβάσεων μεταφοράς τεχνολογίας καὶ ἡ θέρησις ἀνορέτητας ερισμένων αὐστηρῶν ὄρων τους, μετὰ στα πλαίσια τοῦ δικαίου των Ἐυρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

κ) Ἡ ἐπιθέρησις εὐνοϊκῶν ρυθμίσεων γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς συμβάσεως γιὰ τὴν χορήγησιν εὐρωπαϊκῶν διπλωμάτων εφευρετικῆς ἐστὶν ἡ χώρα μας, ὅπως υποχρεωτικὴν μεταφοράν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διπλώματος ἐστὶν ἑλληνικῶν.

Τὸ σχέδιον νόμου γιὰ τὴν μεταφοράν τεχνολογίας, τῆς εφευρέσεως καὶ τὴν τεχνολογικὴν κινήσειαν χωρίζεται εἰς ἑξὶ μέρη, καὶ ὁ ἀνακεφαλαίωσις συνοπτικῶς τὸ περιεχόμενον τους.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ σχεδίου νόμου (ἄρθρα 1 ἕως καὶ 4) περιλαμβάνει τὰς διατάξεις ἰδρύσεως καὶ συγκλήσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ Βιομηχανικῆς Ἐκπαίδεως (ΟΒΙ). Ὁ Ὄργανισμὸς ἔχει τὴν μισὴν νομικὴν προσωπικὴν ἰδιωτικὸν δικαίον καὶ ἐπι-

παραταῖ ἀπὸ τὸ Ἰπουργεῖον Βιομηχανίας, Ἐνέργειας καὶ Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ) (ἄρθρον 1). Στὸ ΥΒΕΤ ἐπιβάλλεται ἐπιτροπὴ ἐκθέσεως δραστηριοτήτων των ΟΒΙ καὶ ἀπολομολογίας εφεύρων καὶ ἀξίῶν (ἄρθρον 3, παρ. 3).

Ὁ ΟΒΙ συμβάλλει εἰς τὴν τεχνολογικὴν ἀναπτύξιν τῆς χώρας καὶ εἶναι ἀρμοδιὸς γιὰ τὴν χορήγησιν διπλωμάτων εφευρετικῆς, πιστοποιητικῶν χρησιμότητος, διπλωμάτων προποίτησης καὶ γνωμοδοτήσεων γιὰ τὰς μὴ συμβατικὰς ἀδείας ἐκμετάλλευσθαι, γιὰ τὴν καταχώρησιν των συμβάσεων μεταφοράς τεχνολογίας, γιὰ τὸν ἐλεγχὸν τῆς ἐφαρμογῆς των διεθνῶν συνθηκῶν περὶ θέματα διπλωμάτων εφευρετικῆς καὶ μεταφοράς τεχνολογίας καὶ γιὰ τὴν παροχὴν πληροφοριῶν σχετικῶν με τὰς ἀρμοδιότητάς του. Ἡ οικονομικὴ καὶ ὀργανωτικὴ ἐπιπέριξις τοῦ ΟΒΙ ὡς νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικὸν δικαίον τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ δρα χωρὶς, γρήγορα καὶ με συνέπειαν ἐστὶν τὸν τομέα τῆς διάχυσεως των τεχνολογικῶν πληροφοριῶν που ἀποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρο των δραστηριοτήτων του.

Ἀλλὰ ἐνῶ ὁ ΟΒΙ γιὰ τὰ θέματα ἐργασίας καὶ λειτουργίας του διέπεται ἀπὸ τοὺς κανόνες τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὡς πρὸς τὰς ἀρμοδιότητάς του ἀσκήσκει κατὰ παραχώρησιν ἀπὸ τοῦ ΥΒΕΤ ρητὰ ἐξουσίαν ὅτι ἀσκήσκει διοίκησιν καὶ ἐκδίδει διοικητικὰς ἐπιτάξεις προάξει (ἄρθρον 1 παρ. 1 σὲ συνδυασμὸν με τὸ ἄρθρον 25).

Στὸ ἄρθρον 2 τοῦ σχεδίου νόμου ἐξάφισται ἡ σύνθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ΔΣ) τῆς λειτουργίας του καὶ οἱ ἀρμοδιότητάς του.

Σημαντικὴ ρύθμισις ἀποτελεῖ τὴ ἀπὸ τῆς των καθυκόντων του Γενικοῦ Διευθυντῆ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ τὸ ἰδιωτικὸν πρόσωπον.

Στὸ ἄρθρον 3 ρυθμίζονται θέματα διαχείρισεως καὶ πόρων τοῦ ΟΒΙ καὶ διεπιζέονται εἰδικὰς χρηματοδοτήσεις ἀπὸ των προπολογισμῶν των δημοσίων ἐπενδύσεων. Θέματα κανονισμῶν εσωτερικῆς λειτουργίας καὶ τήρησεως Βιβλίων, Μητρώων καὶ Αρχείων ἀπὸ των ΟΒΙ ρυθμίζονται με τὸ ἄρθρον 4.

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ σχεδίου νόμου (ἄρθρα 5 ἕως καὶ 18) περιλαμβάνει τὰς διατάξεις γιὰ τὰ διπλώματα εφευρετικῆς.

Στὸ πρῶτον κεφάλαιον (ἄρθρα 5 καὶ 6) διαγράφεται ἡ ἔννοια τοῦ διπλώματος εφευρετικῆς, καθορίζεται περὶ εφευρέσεως, ἐπινοήματα εἶναι ἐπιδεικτικὰ διπλώματα εφευρετικῆς, γιὰ ποια θε χορηγούνται διπλώματα (ἄρθρον 5) καὶ ποιοί εἶναι οἱ δικαιούχοι τῆς εφεύρεσης.

Διπλώματα εφευρετικῆς, χορηγούνται γιὰ ἐπινοήματα νέα που ἐπιπεριέχουν εφευρετικὴν δραστηριότητα καὶ ἔχουν βιομηχανικὴν ἐφαρμογὴν (ἄρθρον 5 παρ. 1). Στὴ συνέχευσι γίνονται διάκρισις των εφευρέσεων ἀπὸ τὰς ἀνακαλύψεις, τῆς αὐθenticῆς δημοσιολογίας τὰ συνέδια, τὸ προσχρόνιστον, καὶ τὴν παροχὴν πληροφοριῶν (ἄρθρον 5 παρ. 2), τὸ ἀποκλείει δε θεωροῦνται εφευρέσεις. Οἱ ἔννοιαι του νέου, τῆς εφευρετικῆς δραστηριότητος καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς ἐξάφισονται ἐστὶν ἄρθρον 5 παρ. 3, 4 καὶ 5. Τὸ νέο, ὡς προχρησι τῆς εφεύρεσεως, ἐπιτείνεται πέρα ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν καὶ ἐστὶν διεθνήν χώρα. Στὴν παράγραφο 8 τοῦ ἄρθρου 5 ἐξάφισται ὅτι δε χορηγούνται διπλώματα εφευρετικῆς γιὰ εφευρέσεις που ἀντικεινται ἐστὶν τὴν χορηγῆσθαι ἢ ἐστὶν δημοσίως παθεῖν καὶ γιὰ ποικιλίας εφεύρων ἢ ἑξῶν. Στὴν περίπτωσιν 9 τοῦ ἄρθρου 5 καθορίζονται προστατευτικὰ μέτρα γιὰ τὸν εφευρέτη μετὰ τὸν καθορισμὸν των προϋποθέσεων τῆς ἀλλοδαπῆς γνωστοποιήσεως τῆς εφεύρεσεως. Ὁ ρυθμιστικὸς τοῦ ἄρθρου 5 ἀναποκρίνεται πρὸς ἐκείνας των ἄρθρων 32—37 τῆς Συνθήκης του Μονάχου.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ σχεδίου νόμου καθορίζει τοὺς δικαιούχους τῆς εφεύρεσεως καὶ γαρνητικότητας ἀπὸ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὁδοῦ των εφευρέτων. Ἐστὶν εἰσαγέται ἡ ἀρχὴ τοῦ εφευρέτου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπρώτου δηλοῦντος (ἄρθρον 4 παρ. 1 ν. 2527/1920) γιὰ τὸ δικαίωμα ἀποκτήσεως διπλώματος εφευρετικῆς. Θεωρεῖται ὅμως, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἄρθρου 60 παρ. 3 τῆς συμβάσεως του Μονάχου, ὅτι ὁ πρῶτον τὴν χορήγησιν διπλώματος εφευρετικῆς εἶναι ὁ εφευρέτης ἢ ὁ διάδοχός του, γιὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνεται ὁ ΟΒΙ με τὸν ἐλεγχὸν τοῦ σχετικῶν διπλώματος.

Το θέμα των προτερων ερευρητων που ειναι αναγνωριζονται για την πραγματοποιηση της ερευρασης, ειναι αναγνωριζονται ανεξαρτητως επιλυσει οι παρ. 2 και 3 του αρθρου 6.

Οι παραγραφοι 4, 5, 6, 7 και 8 του αρθρου 6 ρυθμιζουν το δυσκολο, αλλα μεγαλης πρακτικης και κοινωνικης σηματικης, θεμα της ερευρασης που πραγματοποιηται απο υ-δρωατο. Η λυση που δινεται στο προβλημα απο το αρθρο 6 ειναι ευνοικότερη για τον εργαζομενο απο εκεινη του αρθρου 668 του Α.Κ. ειναι: α) Αποκλεισμε της συλλογικης επιβου-λακτης μαλλον και ερευρασης, υπερ του εργοδωτη, β) Πυ-ροειχη στον εργαζομενο προσδωτη ελλογη κμοιδη, αν η ερευ-ραση ειναι δικιταρα επωραλης για τον εργοδωτη, γ) Οριζει οτι η ερευραση που πραγματοποιηται απο τον εργαζομενο με τη χρηση υλικων και μεσω της επιχειρησεθς απο εργα-ζεταιι εδαρτημενη ερευραση, αυλαει κατα 50% στον εργα-ζομενο και κατα 50% στον εργοδωτη, δ) Παρειχη στον εργοδωτη δικιωματα εκμεταλλευσθς της εδαρτημενης ερευρα-σης κατα προτεραιοτητα εναντι κμοιδης προς τον ερευρατη και ε) Επιβαλλει την ανασεια του ερευρατου στο διπλωμα ευρεσιτεχνιας.

Σε προκιτωτη δηλωση της ερευρασης απο τριτο μη δι-κιοιχο, ο ερευρατης η ο διαδωχθς του υπουρου να προδου-σε δικικτηση της ευρεσιτεχνιας σύμφωνα με το αρθρο 6 παρ. 9, 10 και 11 αντιστοιχη ρυθμιση με εκεινη του αρ-θρου 3 του Ν. 1023/1980).

Στο δευτερο κεφαλαιο (αρθρα 7 εως και 9) αναλυεται η διαδικασια καταθεσης και εκδοσης διπλωματος ευρεσιτε-χνιας και ο τροπος διεκδικησεθς της διεθνους προτεραιοτη-τας σύμφωνα με τη συμβαση των Παρισιων του 1883 (σπειρ προστασιας της διεμπληκτικης ιδιοκτηριας). Σχετικα με τη διαδικασια καταθεσης, ειςαγεται για πρώτη φορα ο θεματις των «αξ υσεων» ευρεσιτεχνιας (αρθρο 7 παρ. 1) και η περιληψη της ερευρασης για λογους τεχνικης πληροσοθρηθς.

Σημαντικη μεταρρυθμιση ειςαγεται το αρθρο 8, με το οποιο θεσπιζεται περιορισμενος και αυτια ελεγχος των αιτησεων ευρεσιτεχνιας και ταξινομησεθς των σχετικων πληροφοριων για τη δημοσιοτητα αρχειου. Συγχρονωθς κωδιορωνεται ο θε-σμοθς της εκδοσης ερευραθς (γωστας στη σύγχρονη γαλλικη και βελγικη νομοθεσια) στην οποια ανακερωνεται ολα τα στοι-χεια της σταθιας της τεχνικης που ειναι αποκρσιτητα για την εκτιμηση του νεου χαρακτηρα και της ερευρατικης δρα-σης του επινοηματος. Η συνταξη της εκδοσης ερευραθς γιναι-ται απο τον ΟΒΙ με τεχνικη βοισατικη βοηθεια απο τον Ευ-ρωπαικο Οργανισμο Διπλωματων Ευρεσιτεχνιας (αρθρο 8 παρ. 9).

Ο καταθετης εχει δικιωματα να παρουσιασει παρατηρη-σεις για το περιεχομενο της εκδοσης ερευραθς, οπότε ο ΟΒΙ με βάση αυτες τις παρατηρησεις συντασσει την απαντηθς του, δηλ. την τελικη εκδοση ερευραθς. Επισης, σύμφωνα με τα διεθνη προτιμα και το αρθρο 9θς της συμβασης του Μον-αχου, θεσπιζεται δημοσιοση της αιτησεθς του διπλωματος ευρεσιτεχνιας μετα από 18 μηνες απο την ημερομηνια κατα-θεσης της αιτησεθς (αρθρο 7 παρ. 12).

Το θεμα της διεκδικησεθς προτεραιοτητας στην Ελλάδα με βάση αλλοδαπη κληρικη καταθεση αιτησεθς για χρησηση διπλωματος ευρεσιτεχνιας ρυθμιζεται απο το αρθρο 9 σύμφωνα με τις διαταξεις του νόμου 213/1975 περι κωρι-σεως της διεθνους συμβασεως των Παρισιων. Παρειαση ρυθμιση με εκεινη των αρθρων 19, 21, 22 και 23 του ν. 2527/201.

Στο τριτο κεφαλαιο (αρθρα 10 και 11) καθοριζεται το ουσιαστικο περιεχομενο του διπλωματος ευρεσιτεχνιας, απα-ρριβουνοται ενδεικτικα οι προαξεις στις οποιας εχει δικιωματα να προβαίνει ο κωιοθς του διπλωματος ευρεσιτεχνιας, ορι-ζουνοται τα τευχη δικιωματα τριτων απο προχρησιμεπονηση της ερευρασης και οι προαξεις που επιτροπουνται σε τριτους (περιοριστικη κρισηση — αρθρο 10) και ειςαγεται παρ-αταση από 15 χρονια σε 20 της διεθνους προστασιας των διπλωματων ευρεσιτεχνιας που χρησηουνοται σύμφωνα με τη

διαδικασια του νόμου ποτου αρθρο 11 — αντιστοιχη με το αρθρο 6θς παρ. 1 της συμβασης του Μοναχου.

Στο τεταρτο κεφαλαιο (αρθρα 12 εως και 14) ρυθμιζο-νται τα θεματα της διαδοχης στα δικιωματα που απιρρουν-ται απο το διπλωμα ευρεσιτεχνιας και της παροχης συμβατικων και μη συμβατικων αδειων εκμεταλλευσθς. Στο αρθρο 12 παρ. 1 καθιρωνεται ρηθα το εγγραφο ως ουσιαστικη τυ-πος της εκχωρησεθς και της παροχης αδειας εκμεταλλευσ-θς. Αποκλειουοθν οι διαταξεις για την προσειρα αδειων εκ-μεταλλευσθς, για τις συμβατικες και μη συμβατικες αδειες εκμεταλλευσθς και για αδειες εκμεταλλευσθς στο Δι-κμοθιο, οι οποιας συμβαδιζουν με τις αντιστοιχες ισχυ-ουσες διαταξεις του ν. 2527/1920 με μερικες αο-νο, διορθωτικες τροποποιησεις. Επει, η μεγαλη ση-μαρια αποκλειουομενη υποχρωστικη αδεια εκμεταλλευσθς με-τονομαζεται σε «μη συμβατικη αδεια εκμεταλλευσθς». Η προ-καθιστητη χρησηση της συμβαθης να αυγια στο Πελου-κιαιθς Πρωσιθς και ειςαγεται ομοιως ο θεματις της ημερομην-ιας απο τον ΟΒΙ για τη συμβαση των ουσιαστικων προ-σπεθετων χρησησεθς της αδειας και τον κωδιοθς του υ-δρους υποημιωσεθς. Στο αρθρο 14 καθοριζεται η διαδικασια χρησησεθς αδειας εκμεταλλευσθς στο Δικμοθιο για λογους εδαρτημενης της δημοσιας υγειας και εθνικης αμυνας.

Στο πέμπτο κεφαλαιο (αρθρα 15 εως και 17) ανακερω-νεται οι λογοι κωρισηθς του διπλωματος ευρεσιτεχνιας (αρ-θρο 15) που ειναι αντιστοιχοι με εκεινους του αρθρου 13θς της συμβασης του Μοναχου, οι λογοι εκπιωσεθς απο τα δι-κιωματα που απιρρουν απο το διπλωμα ευρεσιτεχνιας (αρ-θρο 16) αναλυεται με τους λογους κωρισηθς ενεργου ΕΧ-ΝΟΝΟ και ο τροπος προστασιας του κωιοθς διπλωμα-τος ευρεσιτεχνιας (αρθρο 17). Η προστασια αυτη διαγρ-φεται, για πρώτη φορα στην Ελλάδα, με πληρη και σαθη τροπο και επιλυεται το θεμα της κωρισηθς απο υακιαια προδωλη του διπλωματος ευρεσιτεχνιας. Η παραγραφο των πατησεων για κωρισηθς (αρθρο 17 παρ. 4) οριζεται σύμφωνα με τις διαταξεις του αρθρου 9θς Α.Κ. Σειραη κωιομηνια ειςαγεται η παρ. 3 του αρθρου 17 με τηρ επικλυ-τη του δικιωματος προστασιας στον κωιοθς επικλυσηθς αδειας εκμεταλλευσθς του διπλωματος ευρεσιτεχνιας και στο δικιοιχο της αιτησεθς για χρησηση διπλωματος ευρεσιτε-χνιας πριν την εκδοση του διπλωματος. Οι ουσιασεις για ψευδη δηλωση σχετικα με την υπαρηθ διπλωματος ευρεσι-τεχνιας και για κωρισηθς η επιδικηση των προδοντων που κατασκευαζοθταν κατα παρβαση των διαταξεων του νόμου ποτου αποτελουν επανάληθη των αντιστοιχων ρυθμισεων του ν. 2527/1920, αρθρο 41—44.

Στο εκτη κεφαλαιο (αρθρο 18) ρυθμιζουνοται θεματα τυ-χον τροποποιησεων που ανακερωνεται σε ερευραση η οποια προ-σταθευεται ηθς απο διπλωμα ευρεσιτεχνιας. Για τις τροπο-ποιησεις αυτες χρησηται διπλωμα τροποποιησεθς και εφαρ-μίζουνοται ανάλογα οι διαταξεις περι ευρεσιτεχνιων, με την επιρολαξη των ιδιαίτερων ρυθμισεων του αρθρου 18.

Το τριτο μερος του σχεδιου νόμου (αρθρα 19 και 20) πε-ριλαμβάνει τις διαταξεις για τα πιστοποιητικα χρησησηθς και τους τεχνικους κωδιορωμους. Με το αρθρο 19 ει-ςαγεται ο θεματις των πιστοποιητικων χρησησηθς ως τυ-που διεμπληκτικης ιδιοκτηριας και ο οποιας χρησηται για τε-χνικα επιτευρηματα που δεν εχουν κωρισηθς υθος. Η χρ-ησηση των πιστοποιητικων χρησησηθς και τον ΟΒΙ γι-νεται χωριθς προηρημενο ελεγχος του νεου χαρακτηρα και επι-δωρηματος χρησησηθς. Η ειςαγωγη του θεματις αυτου κρι-θιμα αναγκαια ως αντισταθμιση για την κωρισηθς του πε-ριορισμενου ελεγχου στα διπλωματα ευρεσιτεχνιας και της αντισταθμισεθς που ισχυουνοται δηλωσικη προστασιας των ευ-ρεσιτεχνιων με άλλο κωιορωμους. Ο καταθετης αιτησεθς για χρησηση διπλωματος ευρεσιτεχνιας μπασει προτεθειμενα να μετατρεπει την αιτησεθς σε αιτησεθς για χρησηση πιστο-

ποιητικού χρησιμότητας. Η διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού χρησιμότητας είναι επτά χρόνια. Στάθμη καινοτομίας εισάγει το άρθρο 20 με την καθιέρωση του θεσμού των τεχνικών νεωτερισμών και με την μισθώση κινήτρων για την ευαισθητοποίηση των ερευνητών και των εργαζομένων σε θέματα τεχνολογικών καινοτομιών.

Ως τεχνολογική καινοτομία ορίζεται η μετατροπή μιας ιδέας σε νέο ή βελτιωμένο εμπορεύσιμο προϊόν ή σε νέα διαδικασία για τη βελτίωση της παραγωγής ή της παροχής υπηρεσιών. Για την πρόταση από τους εργαζόμενους μιας νέας λύσης σ' ένα συγκεκριμένο τεχνικό πρόβλημα (τεχνικός νεωτερισμός) η επιχείρηση μπορεί να χορηγήσει βελτιώσεις τεχνικού νεωτερισμού οι οποίες αποτελούν έραυαυτη των προσπαθειών των εργαζομένων. Βραβεία και επιχορηγήσεις σ' έπισην συμβάλλει στην ανάπτυξη της τεχνολογίας στην Ελλάδα μπορεί να χορηγεί και το Δημόσιο (μετά από κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας σχετικά με τις διαδικασίες χορήγησης). Με την παράγραφο 5 του άρθρου 20 εισάγονται θεσμικές διευκολύνσεις για την προώθηση των καινοτομικών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα (άδειες σε ερευνητές για την εμπορική αξιοποίηση των επινοημάτων τους).

Το τέταρτο μέρος του σχεδίου νόμου (άρθρα 21—22) αναφέρεται στις συμβάσεις μεταφοράς τεχνολογίας. Εισάγεται ο θεσμός της υποχρεωτικής καταχώρησης των συμβάσεων μεταφοράς τεχνολογίας στον ΟΒΙ με την ή τη συμπληρωματική πληροφόρηση γύρω από την τεχνολογία που ισχύει και εφαρμόζεται στη χώρα μας, χωρίς όμως να αίηται η διοικητικό απόρρητο που καλύπτει τις συμβάσεις αυτές (άρθρο 22).

Μέσα στα πλαίσια του δικαίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και με γνώμονα την προστασία του δένου της τεχνολογίας, θεωρείται η ακυρότητα των όρων των συμβάσεων μεταφοράς τεχνολογίας με αντικείμενο απαγόρευση, εξαγωγών και ρυθμίσεις αντίθετες προς το άρθρο 8 του Κανονισμού ΕΟΚ 2349/1984 για τις άδειες εκμετάλλευσης διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (όπως, περιορισμούς στις τιμές, στην ποσότητα και στην ποσότητα παραγωγής, άρθρο 21 παρ. 2).

Το πέμπτο μέρος του σχεδίου νόμου (άρθρο 23) ρυθμίζει την εφαρμογή στην Ελλάδα της σύμβασης για τη χορήγηση Ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (κοινοτικό νόμος 1607/1986). Με τις ρυθμίσεις αυτές (που ήδη έχουν καθυστερήσει από τη σύμβαση έχει τεθεί σε ισχύ για τη χώρα μας από 1/10/1986) προβλέπεται υποχρεωτική καταβολή της αίτησης για χορήγηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτε-

χνίας στον ΟΒΙ, όταν ο κατόχτης είναι Έλληνας υπήκοος (για λόγους εφαρμογής του ελέγχου που προέκυψε ο νόμος 4625/1963 για τις ερευρέσεις που αφορούν την εθνική καινοτομία), υποχρέωση μεταφοράς στα ελληνικά της ευρωπαϊκής αίτησης και του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας και είσοδος της ισχύος για την Ελλάδα των ευρωπαϊκών διπλωμάτων για φαρμακευτικά προϊόντα για 30, χρόνο παραμένει σε ισχύ η σχετική επισύλαξη που έχει διακοπεί η χώρα μας (έως 7.10.1992). Οι ρυθμίσεις του πέμπτου μέρους είναι σύμφωνες με τις προδιαγραφές που επιβάλλουν τα άρθρα 65, 67, 70 και 167 της σύμβασης του Μονάχου. Οι άλλες δευτερεύουσες διατάξεις εφαρμογής της σύμβασης του Μονάχου θα θεσπιστούν με Πραξικό Διάταγμα.

Το έκτο μέρος του σχεδίου νόμου αναφέρεται στις τελικές και μεταβατικές διατάξεις (άρθρα 24—26). Στο άρθρο 24 αναφέρονται οι περιπτώσεις κατάβολής τελών, ο οποίος πληρωτής τους και παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό του ύψους των τελών στον ΟΒΙ (Διοικητικό Συμβούλιο).

Στο άρθρο 25 απαριθμούνται οι κατανοημένες διατάξεις και ορίζεται ότι οι αιτήσεις για χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας που έχουν κατατεθεί πριν την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού συνεχίζουν να διέπονται από τις προϋποθέσεις χορήγησης του νόμου 2527/20 (βελιωτικό σύστημα). Αντίθετα, η άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από το ήδη χορηγηθέντα διπλώματα διέπεται από το νόμο αυτό. Εξαιρείται η διάρκεια ισχύος των διπλωμάτων αυτών η οποία συνεχίζει να είναι 15 χρόνια.

Σύμφωνα με το άρθρο 26 ρυθμίζεται το θέμα της ισχύος του νόμου αυτού.

Το σχέδιο αυτού νόμου επιφέρει ριζική αναδιοργάνωση και ελαττωχονισμο του ελληνικού δικαίου για τη μεταφορά τεχνολογίας, τις ερευρέσεις και την τεχνολογική καινοτομία με σκοπό την ανάπτυξη της ελληνικής τεχνολογίας και βιομηχανίας και γενικότερα την προώθηση εθνικής οικονομίας.

Αθήνα, 7 Μαΐου 1987

Ο: Υπουργός

Εθνικής Οικονομίας
ΚΩΝ. ΣΗΜΙΤΗΣ
Βιομηχανίας, Ενέργειας
και Τεχνολογίας
ΑΝΑΣΤ. ΠΕΛΩΝΗΣ

Δικαιοσύνης
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ
Επιστολή
ΠΑΝ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ